RESOLUTIE

van het Europees Parlement ter begeleiding van het besluit inzake kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2001 — Afdeling V — Rekenkamer

HET EUROPEES PARLEMENT,

— gelet op de jaarrekening en de financiële balans van ontvangsten en uitgaven betreffende de begroting voor het begrotingsjaar 2001 (SEC(2002) 405 — C5-0245/2002),

— gezien het jaarverslag 2001 van de Rekenkamer over de activiteiten in het kader van de algemene begroting vergezeld van de antwoorden van de instellingen (C5-0538/2002) ([1]),

— gelet op de betrouwbaarheidsverklaring met betrekking tot de juistheid van de rekeningen en de wettigheid en regelmatigheid van de daaraan ten grondslag liggende transacties, die door de Europese Rekenkamer is verstrekt overeenkomstig artikel 248 van het EG-Verdrag (C5-0538/2002),

— gezien de aanbeveling van de Raad van 7 maart 2003 (C5-0087/2003),

— gelet op de artikelen 272, lid 10 en 275 van het EG-Verdrag,

— gelet op artikel 22, leden 2 en 3 van het Financieel Reglement van 21 december 1977 ([2]) en artikel 50 van het Financieel Reglement van 25 juni 2002 ([3]),

— gelet op artikel 93 A en bijlage V van zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A5-0101/2003/Rev1),

1. uit zijn tevredenheid over de snelheid waarmee de Rekenkamer haar jaarverslag over 2001 begin november 2002 in de Commissie begrotingscontrole heeft gepresenteerd; deze tijdige indiening heeft de leden van deze commissie in staat gesteld haar werkzaamheden vroeg genoeg aan te vangen met het oog op de voorbereiding van het debat dat de daaropvolgende maand in de plenaire vergadering plaatsvond; beveelt ten zeerste aan dat deze procedure systematisch wordt toegepast en meent dat het niet beschikbaar zijn van het verslag in alle taalversies geen belemmering mag zijn voor publicatie van het verslag;

2. neemt kennis van het verslag ([4]) van de auditeur over de rekeningen van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 2001, alsmede van het certificaat van de auditeur betreffende de regelmatigheid en juistheid van de financiële staten per 31 december 2001, en het verslag van de auditeur over de administratieve en boekhoudkundige procedures, het financieel beheer en de interne controle;

3. wenst dat in de toekomst hoofdstuk VII van het jaarverslag (administratieve uitgaven) zodanig wordt uitgebreid dat de lezer een totaaloverzicht krijgt van de situatie binnen de verschillende instellingen in deze sector; herhaalt zijn verzoek aan de Rekenkamer voor een afzonderlijke betrouwbaarheidsverklaring voor elke instelling of, indien dit achterwege blijft, een afzonderlijk certificaat of een afzonderlijke verklaring van regelmatigheid/conformiteit voor elke instelling, die zo mogelijk een afspiegeling vormt van het jaarlijkse activiteitenverslag van de gedelegeerde ordonnateurs, overeenkomstig artikel 60, lid 7 van het nieuw Financieel Reglement;

4. is ingenomen met de inspanningen die de Rekenkamer heeft verricht om van de betrouwbaarheidsverklaring een instrument met meetbare indicatoren te maken dat het mogelijk maakt de vorderingen inzake financieel beheer en controle in de tijd te volgen; is niettemin van oordeel dat de

([1]) PB C 295 van 28.11.2002, blz. 1.
([2]) PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1.
([3]) PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.
([4]) PB C 268 van 4.11.2002, blz. 1.

betrouwbaarheidsverklaring een beter onderscheid mogelijk zou moeten maken tussen, enerzijds, de beheersaspecten waar verbeteringen zijn geconstateerd en, anderzijds, de beheersaspecten waarvoor actieplannen zouden moeten worden opgesteld om de bestaande tekortkomingen op te heffen; rekent erop dat de hervormde methode voor de betrouwbaarheidsverklaring operationeel is voor de kwijting 2003;

5. neemt kennis van de pogingen van de Rekenkamer om de presentatie van haar auditbevindingen in haar verslagen te verbeteren teneinde deze consumentvriendelijker te maken door het gebruik van meer informatieve hoofden en duidelijker aangegeven aanbevelingen, maar is van mening dat meer ingrijpende maatregelen kunnen worden genomen;

6. vraagt zich af hoe de Rekenkamer in staat is een positieve betrouwbaarheidsverklaring af te geven als zijzelf verklaart dat de hervorming die momenteel wordt doorgevoerd in de boekhoudsystemen van de Commissie weliswaar belangrijk is, doch dat hiermee pas kort geleden een begin is gemaakt en er talloze nog te corrigeren tekortkomingen aan kleven;

7. verzoekt de Rekenkamer om de betrouwbaarheidsverklaring om te vormen tot een instrument met behulp waarvan de kwijtings- en begrotingsautoriteiten de vooruitgang op het gebied van financieel beheer en controle in de loop van de tijd kunnen vergelijken en controleren, bij voorkeur op gekwantificeerde wijze;

8. dringt er bij de Commissie en de Rekenkamer op aan hun samenwerking op te voeren teneinde zoveel mogelijk de talloze tekortkomingen die aan het licht zijn getreden in de verschillende betrouwbaarheidsverklaringen van de directoraten-generaal van de Commissie te verhelpen, zodat de Rekenkamer deze verklaringen kan gebruiken als een nieuw beheersinstrument voor de externe controle op de Commissie;

9. herinnert eraan dat door de afschaffing van de onafhankelijke financiële controle ex ante de kadervoorwaarden voor de werkzaamheden van de Rekenkamer een doorslaggevende verandering hebben ondergaan en dat de daar door ontstane extra risico's voor de financiële belangen van de Gemeenschap alleen kunnen worden gecompenseerd door een groter aantal controles van de kant van de Rekenkamer; verzoekt de Rekenkamer in het kader van een actieprogramma voor alle uitgavensectoren gedetailleerd uiteen te zetten hoeveel begrotingsdossiers zij in de jaren 2001 een 2002 heeft gecontroleerd en hoe het aantal door haar gecontroleerde begrotingsdossiers duidelijk kan worden verhoogd;

10. dringt er bij de Rekenkamer op aan om met de Commissie tot overeenstemming te komen over een gemeenschappelijke methodologie voor de berekening van foutenfrequenties per directoraat-generaal en per categorie uitgaven; stelt voor dat de Rekenkamer gebruikmaakt van de gegevens uit de lidstaten die het resultaat zijn van verplichte controles op het gebied van landbouw en de structuurfondsen teneinde de representativiteit te vergroten; stelt vast dat de Rekenkamer geen cijfers heeft gepubliceerd betreffende een algehele foutenfrequentie en foutenfrequenties per directoraat-generaal en per categorie uitgaven, zoals het Parlement in zijn kwijtingsbesluit van 25 april 2002 over het begrotingsjaar 2001 had gevraagd ([1]);

11. juicht het toe dat, voor wat betreft het verzoek van het Parlement om de naam te noemen van specifieke lidstaten waarvan is gebleken dat zij tekortschieten met betrekking tot de bescherming van de financiële belangen van de Unie of waarvan dat wordt vermoed, in het jaarverslag over 2001 en de speciale verslagen die in de loop van het jaar zijn gepubliceerd reeds verwijzingen naar individuele lidstaten zijn opgenomen; betreurt dat de Rekenkamer het niet opportuun acht om in een bijlage bij het jaarverslag op een gemakkelijk te interpreteren wijze een lijst op te nemen van de individuele fouten die in elke lidstaat zijn geconstateerd;

12. verzoekt de Rekenkamer, de Commissie en de lidstaten een uniform auditmodel te ontwikkelen en te introduceren teneinde de audit- en rapportageactiviteiten verder te verbeteren en te rationaliseren;

13. uit zijn tevredenheid over het feit dat de Rekenkamer weliswaar zes bevorderingen *ad personam* heeft toegekend, doch heeft besloten dergelijke bevorderingen te beperken tot zeer uitzonderlijke gevallen waarin sprake is van bijzonder verdienstelijke ambtenaren; verwerpt evenwel het beginsel van bevorderingen *ad personam*;

14. verwacht van de Rekenkamer dat zij onmiddellijk stappen onderneemt naar aanleiding van de aanbevelingen die door OLAF zijn meegedeeld en gepubliceerd in een persmededeling van 11 november 2002;

([1]) PB L 158 van 17.6.2002, blz. 66.

15. herinnert eraan dat de Rekenkamer zelf alle instellingen heeft opgeroepen een meer globale analyse op te stellen van het begrotingsbeheer, waarin uitgaventrends in de tijd en de financiering van belangrijke kapitaalproducten worden gesignaleerd en toegelicht en waarin de belangrijkste efficiency- en besparingsmaatregelen uiteen worden gezet ([1]); verwelkomt derhalve de bereidheid van de Rekenkamer tot het beschikbaar stellen aan de kwijtingsautoriteit van managementgegevens over haar prestaties ([2]) en de jaarlijkse activiteitenverslagen ([3]) van de gedelegeerde ordonnateurs, zoals vereist in artikel 60, lid 7 van het nieuw Financieel Reglement; nodigt de Rekenkamer uit in de toekomst haar commentaar op het financieel beheer in bijlage bij haar „beheersrekening" (SEC(2002) 405) uit te breiden, zo mogelijk op basis van de jaarlijkse activiteitenverslagen van haar gedelegeerde ordonnateurs;

16. wenst dat deze informatie tijdig wordt verstrekt aan de kwijtingsautoriteit, en in ieder geval voor het begin van de kwijtingsprocedure voor het begrotingsjaar 2002;

17. roept de Rekenkamer en alle instellingen op om, met het oog op meting en verbetering van het kostenbeheer en de efficiëntie bij het beheer van omvangrijke kapitaalprojecten, de informatieverstrekking over begrotingsbeheer te verbeteren, zodat trends in de tijd kunnen worden vastgesteld en toegelicht en eventueel corrigerende maatregelen kunnen worden genomen; nodigt de instellingen uit een systeem op te zetten waarbij de belangrijkste administratieve posten van elke instelling afzonderlijk kunnen worden vergeleken op interinstitutionele basis en op systematische wijze (dat wil zeggen door een systeem van „benchmarking"), zodat mogelijkheden tot kostenverlagingen kunnen worden vastgesteld en benut;

18. neemt met tevredenheid kennis van de informatie ([4]) dat de Rekenkamer voor wat betreft het gebouwenbeleid momenteel profiteert van de technische deskundigheid en ervaring van het Bureau van de Commissie voor logistiek en infrastructuur; neemt verder kennis van het besluit van de Rekenkamer om vooralsnog niet over te gaan tot haar tweede uitbreiding en wel om redenen in verband met de begroting voor 2003; stelt vast dat de Rekenkamer opdracht heeft gegeven tot een technische studie over haar gebouwenbehoefte op lange termijn en wenst tijdig op de hoogte te worden gesteld van de conclusies van deze studie;

19. neemt kennis van de moeilijkheden ([5]) die de Rekenkamer ondervindt bij het aanwerven en vasthouden van adequaat opgeleid personeel en de schatting ([6]) van de secretaris-generaal van de Rekenkamer, volgens welke (naast de posten binnen elk van de tien nieuwe „kabinetten") zestig extra auditeurs noodzakelijk zullen zijn en tweeëntwintig extra administratieve en taalkundige medewerkers;

20. stelt met bezorgdheid vast ([7]) dat in de loop van 2002 in totaal zeventien ambtenaren van de auditafdeling de Rekenkamer hebben verlaten, onder andere vanwege onvoldoende bevorderingsmogelijkheden;

21. neemt nota van het onderzoek van OLAF naar aanleiding van de beschuldigingen die zijn geuit door een werknemer van de Rekenkamer;

22. verzoekt de Rekenkamer de kwijtingsautoriteit mee te delen hoe zij haar werkmethoden denkt aan te passen aan de nieuwe situatie na de uitbreiding;

23. stelt in dit verband vast dat een doeltreffend functioneren van de Rekenkamer alleen dan mogelijk is, wanneer het aantal leden van de Rekenkamer wordt beperkt; gaat ervan uit dat op de Europese Conventie rekening wordt gehouden met deze bezwaren;

24. stelt met genoegen vast dat de Rekenkamer de instantie voor financiële onregelmatigheden ([8]), met ingang van 1 januari 2003 verplicht gesteld door artikel 66, lid 4 van het nieuwe Financieel Reglement, ook daadwerkelijk heeft opgericht;

([1]) Jaarverslag 2001, paragraaf 7.3.
([2]) Antwoorden op vragenlijst PE 315.844 (vraag 5).
([3]) Antwoorden op vragenlijst PE 315.844 (vraag 3).
([4]) Antwoorden op vragenlijst PE 315.844 (vraag 4).
([5]) SEC (2002) 405 en antwoorden op vragenlijst PE 315.844 (vraag 7).
([6]) Nota van 21.9.2001 over de financiële gevolgen van de uitbreiding.
([7]) Antwoorden op vragenlijst PE 315.844 (vraag 7).
([8]) *Bron:* schrijven van 7.1.2003 van de heer Fabra Valles.

25. stelt vast dat de Rekenkamer op haar vergadering van 19 december 2002 heeft besloten ([1]) de opschorting van de wegingen bij de overschrijvingen van bezoldigingen van haar leden, te beëindigen; stelt vast dat dit besluit werd genomen op basis van een analyse van het Administratief Comité van het Hof van Justitie, waarin werd geconcludeerd dat er een rechtsgrondslag bestaat voor dergelijke wegingen, en het feit dat begrotingslijn A-109 specifiek voorziet in dergelijke wegingen voor de leden van de instelling;

26. herinnert aan de vaststelling van de Rekenkamer in paragraaf 7, 18 van haar jaarverslag 2001 dat de regels die van toepassing zijn op de bezoldiging van de leden van de instellingen geen specifieke rechtsgrondslag bevatten voor dergelijke overschrijvingen; wijst er echter op dat sommige bepalingen van het Ambtenarenstatuut gedurende verscheidene jaren naar analogie zijn toegepast en dat, in afwachting van het moment waarop duidelijkheid wordt geschapen over deze situatie, de instellingen hadden besloten om met ingang van juli 2002 de toepassing van aanpassingscoëfficiënten voor de betrokken leden op te schorten;

27. gaat ervan uit dat de leden van de instellingen de gemaakte kosten terugbetalen, wanneer zij de hen ter beschikking gestelde dienstauto's voor andere dan dienstdoeleinden gebruiken; verzoekt de Rekenkamer hem vóór 30 juni 2003 een verslag te doen toekomen over de door haar dienaangaande vastgestelde bepalingen en over de door de leden in de jaren 2001 en 2002 betaalde bedragen;

28. houdt vast aan zijn verzoek, gedaan in paragraaf 28 van zijn kwijtingsbesluit van 25 april 2002, tot publicatie van de verklaringen van de financiële belangen van de leden van de Rekenkamer; gelast zijn bevoegde commissie een onderzoek in te stellen naar de wenselijkheid om overlegging van een dergelijke verklaring verplicht te stellen (indien nodig vertrouwelijk) voorafgaand aan de volgende hoorzittingen in verband met benoemingen van leden van de Rekenkamer;

29. stelt vast dat alle leden van de Rekenkamer mededeling hebben gedaan van hun financiële belangen en activa, en dat deze verklaringen ter hand zijn gesteld van de voorzitter van de Rekenkamer; dringt erop aan dat deze verklaringen in een geest van transparantie en ter waarborging van objectiviteit en controleerbaarheid ook worden toegezonden aan de voorzitter van de Commissie begrotingscontrole;

30. betreurt het feit dat in het werkprogramma voor 2003 van de Rekenkamer geen tijdschema is opgenomen voor de vervroegde voltooiing van de speciale verslagen van de Rekenkamer, zoals was gevraagd in paragraaf 29 van zijn bovengenoemd kwijtingsbesluit van 25 april 2002.

([1]) *Bron:* schrijven van 7.1.2003 van de heer Fabra Valles.